

1938. Iul. 22
VII. No. 202

MAGYARÁG

1 lei

Proprietar: „Frima“ S. A. inreg. la Trib.
Bihor Fsoc. 1798—1938

Administrator delegat și girant responsabil
Văduva lui PASZTOR EDE

Fondator: **PÁSZTOR EDE**

Redactor responsabil:
Dr Zoltán Eugen

Inregistrat în registrul Publicaţiunilor : Tribunalul Bihor Dos. No. 810—1938. Ordonanţa No. 15—1938. — Redacţia şi admin. Oradea, Piaţa Mihai Viteazul 4

A Gyász nehéz napjai...

Nehéz gyász borult az országra. Gyászfátyollal bevonat nemzeti lobogók lengenek a házak ormáról és komor színrel festik alá a máskor élénk uccákat. Este a nehéz drapériák, a lefátyolozott uccái lángok vonnak sötét színt az uccák fölé, hol nem kavarognak, — mint máskor — a házakból kiszűrődő zene, rádió és vidám nevetés hangjai. Gyászol az ország s néma fájdalommal osztozik a király bánatában. Az udvari hivatalba garmadával futnak be a résztvevő táviratok, miket Öfelsége országának minden részéből hord össze a táviró. Az ország teljes szívvel fordul a gyászhaborult Udvar felé... S a nagy gyászban osztozik az egész külföld. Koronás fők, választott államférfiak egyaránt lerójják részvétük jeleit e szomorú napokban. Maguk és népeik kegyeletos együttérzését tolmácsolják. A világlapok oldalakat szentelnek a részvét és a gyász hangjai számára. Nem kell külön bemutatniok olvasóiknak Románia nagy halottját. Nevét, finom irodalmi munkásságát mindenütt ismerték s az egész művelt világ részvéttel fordul az ország felé, mely most teszi meg az előkészületeket, hogy eltemesse nagy halottját.

nia legjobb királynéjének ravatalánál imádkozzanak. Hajnalban már nagy tömeg várt arra, hogy elvonuljon a katófalk előtt. A koporsót azon a helyen fektették le, ahol ez-előtt 11 évvel Ferdinand ki-rály ravatala volt. A katófalk hatalmas méretű, egész éjjel dolgoztak rajta.

Délben kiderült: az idő Sinaia felett és egy órákor a közönség könnyes szemekkel folytatta elvonulását a kastalyok előtt.

Ma reggel Bucuretszibe szállítják a koporsót

Csütörtökön reggel a királyné földi maradványait Sinaia-ból Bucurestibe szállítják. A halottas vonatot teljesen lila drapériákba öltöztetik, az elhunyt kivárságának megfelelően. Ilyen színbe vonják Sinaia állomását, az északi pályaudvart s az összes utazó állomásokat is.

Megjelentek a kormány tagjai a ravatal előtt

Sinaia, július 20. Kedden délután Sinaia-ba érkeztek a kormány összes tagjai, akik egyenest a Foisor-kastélyba mentek és részvétüket fejezték ki az uralkodó előtt. A miniszterek azután a Pelisor-kastélyban Mária királyné ravatala előtt kegyelettel adóztak az elhunyt emlékének. Miron patriárka papi segédlettel istentiszteletet pontifikált.

Mária királyné koporsóját egyébként kedden reggel vitték át a Pelisor-kastélyból a Peles-kastélyba. A meretet papok nyitották meg, majd a 4-ik roșiori ezred tisztjei vállukon vitték a koporsót, amit az uralkodó, Mihály vajda, Erzsébet királyi hercegnő, Miron patriárka, a kormány és az udvartartás tagjai kísérték.

**Miron patriárka beszéde
II. Károly királyhoz**

Miután a kormány revében kifejezte részvétét, Miron patriárka-miniszterelnök a következő szavakkal fordult az uralkodóhoz és Mihály vajdához:

— Felség! A kormány és vele együtt az egész ország mély együttérzésből fakadó, legőszintebb részvételének kifejezését küldi Felségednek szeretett arya és Mihály vajda feledhetetlen nagyanyja elmulása és halhatatlanná való dicsőülése alkalmából. Kérjük az Istent, erősítse meg Felségteket testileg és lelkileg, hogy köny-

nyekben elviselhessék ezt a súlyos csapást, amely a fiuk szívét érheti. Szolgáljon vigaszt az a tény, hogy a román nemzet beírja könyvébe az elhunyt életének fényes lapjait és főleg közreműködését a nemzet és ország egységes helyreállításának korszakalkotó művében. Fogadja lelkét az irgal-

mas és megbocsátó Isten halhatatlan kiválasztottjai sorába.

Megkezdődött az elvonulás a katafalk előtt

Dacára annak, hogy egész éjjel esett Sinaiában, a környékbeli községekből a férfiak, asszonyok és gyermekek ezrei sereglettek össze, hogy Romá-

„Franciaország nagyobb mértékben veszi ki részét a gyászból“

Párisi jelentés szerint Mária királyné elhunytát az egész francia sajtó mélységes szomorúsággal fogadja. A lapok fény képeket közölnek Mária királyné életéből és ismertetik életrajzát.

A Le Journalban Saint-Brice megállapítja, hogy a királyné személyéber: Nagy-Románia egyik legjelentősebb megalkotója távozott el. Emléke hálára kötelezi Romániát és tiszteltteljes hódolatot, valamint rokonszenvet vált ki azon nemzetek részéről, amelyek kivették részüket ebből az eseményből. Egyiknek sincs azonban több joga ezt igényelni, mint Franciaországnak.

A Le Figaro szerint, ha Franciaország most nagyobb mértékben veszi ki részét a baráti ország gyászából, mint minden más nemzet, ez annak tulajdonítható, hogy emlékszik a királyné iránta való ragaszkodá-

sa tarujeleire. Amikor Románia bizonyos pártok befolyása alatt habozott még, hogy harcba vesse-e magát, vagy sem, Mária királyné heves kampányt fejtett ki a háborúba való beavatkozás érdekében.

Később, amikor Berthelot tábornok csapatai megérkeztek, hogy erősítsék a román ezredek, a tábornokok körül csak róla beszéltek.

A német, cseh és a lengyel sajtó Mária királynéről

Berlini jelentés szerint a német sajtó terjedelmesen foglalkozik a Romániát sújtott szomorú eseménnyel. A lapok a szomorú hírt hosszú cikkekkel kísérik és kiemelik az elhunyt fényes tulajdonságait. A lengyel sajtó is hosszú cikkekben ismerteti Mária királyné életrajzát. A lapok megállapítják, hogy egyike volt az euró-

pai uralkodó-családok legmar-
kánsabb személyiségeinek.

A csehszlovák sajtó szintén hosszú cikkekben foglalkozik Mária királyné halálával.

Lebrun, Bennes és Hitler részvéttáviratai

Már tegnap este számos diplomata írta be nevét a Pelső-kastély könyvébe. Külföldről számos távirat érkezett. — Lebrun francia köztársasági elnök, az angol királyi pár, Bennes elnök és mások fejezték ki részvétüket.

Közölték, hogy képviseltetik magukat a temetésen a következő államok: Franciaország, Jugoszlávia, Csehszlovákia, Anglia és Olaszország.

Hitler kancellár szintén
résztvétáviratot küldött Károly
királynak.

(Folytatás az 5-ik oldalon)

Nem minden a fronton történik

Erdekes intimítások a vérző Katalonia életéből

Babits megírta egy újság-cikkben meghatódottságát afölött, hogy az ostromzár alatt álló Madridból levelet kapott, melyben egyik ottan élő honfitársa ókasztilán szonettet küldött neki, néhány megjegyzéssel a spanyol irodalomról. Hasonló meghatódottság vett rajtam erőt, amikor életemben először katalán nyelven írott folyóirat került kezembe. Az újságok nap, mint nap tele vannak jelentésekkel a spanyol eseményekről. Ugy, hogy végül más elképzelésünk sincsen Spanyolországról, mint az, amelyet a haditudósítások rajzolnak elénk. Elfeledjük, hogy milyen sokrétű egy nemzet élete, még ha önmagával is áll harcban. Azt hisszük, hogy a polgárháború megrázkódtatásai közepette — Spanyolországban minden a frontokon történik s azok mögött csak a hadtápvonal létezik s legfeljebb összebombázott vásárterek s összeomlott iskolák...

Nos, kitűnik a Revista de Catalunya (kiadja az Institució des les lletres catalanes, Barcelonában) legutolsó számából, hogy a fegyverek között sem halgatnak a műsák. S még csak nem is fegyverek kizárólagos dicsőítését tartják feladatuknak. A pompásan kiállított, vaskos folyóiratszámnak csupán első pár oldalán beszél a háborúról, azontúl az irodalom és művészet kérdései töltik be a helyet. A bevezető cikk méltóságos, patétikus hangja lehel felhívás, segélykérés: „A szabadságért harcolunk, az emberi szabadság összes megnyilvánulási formáiért. Tehát emberi szabadságunkért küzdünk, amely mostan elsősorban mint katalán szabadságunk jelenik meg. A katalánokat most már nem mint szocialistákat, nem mint köztársaságistákat, nem is mint szabadelvűeket üldözik, hanem főként katalán voltukért...”

Az európai civilizáció ízét, zamatát azok az egymásbafonódó partikularizmusok adják meg, amelyek olyan színessé teszik ennek a terjedelmére jelentéktelen felszízgetnek néprajzi és művelődési térképét, — mint valami keleti szőnyeg: — milyen szomorú lenne, ha úgy felgöngyölítenék mint nyárára a szőnyeget szokták s helyét fedetlenül hagynák, vagy valami totális pokróc szürke takarójával tennék egyezővé. A felegetett partikularizmusnak kijáró érdeklődéssel lapozgatom a Revista de Catalunya füzetét. Izlelgetem az ismeretlen nyelvet. Más, mint a spanyol, de csak megértem: latin nyelv, mediterrán a színe, szaga, még talán inkább, mint a kasztillának, mely mélyebben szenvedte el az arab hatást, szótá-

rában s szellemében is. Nem sikerül elmélyednem a szövegben. Már nem is azt nézem, hogy mit írnak, hanem inkább hogy miről. S ez is érdekes, s jellemző. Hosszu tanulmány: „Miguel de Unamuno tragikus vége”. Vajjon mit mondhat a katalán esszéista a nagy íróról, akinek élete olyan ellentétben állott születésével s halála életével? A második tanulmány más európai érdeklődésre mutat: Aldous Huxley művészetét és személyiségét jellemzi. Néhány történelmi és esztétikai cikk után a gazdag szemle rovat következik, beszámolók, a katalán szellemi életéről, az irodalmi díjakról amiket a Generalidad a mostani szomorú

esemény között is szétfeszített, mintha nem tört volna már le az ellenség a katalán területekre, külpolitikai eszmefuttatás a japán-kínai háborúról, ismertetések a francia könyvekről, és így tovább: minden, a mit akármelyik európai réviben megtalálhatunk. S a polgárháborúnak alig van nyoma a gazdag és változatos szövegben.

Pedig a katalánok tudják és érzik, hogy számukra többet jelent mint a többi spanyol tartományok számára. Tudják a baskok példáján. Tudják és írják, az imént idézett bevezető cikkben: a XIII. században vesztette el Katalonia függetlenségét, amikor is a spanyol királyok egységesítő törekvéseikben jogaruk alá kényszerítették ezt az addig független országot. 1932-ben kapták újra vissza önrendelkezési jogukat a fiatal köztársaságtól s azt hitték, hogy hosszú ideig élvezhetnék a nehezen megszerzett szabadságnak. Katalánia

nemcsak iparilag és természeti kincsekben leggazdagabb része Spanyolországban, hanem kulturális értékekben is. S most, hogy újból végpusztulás fenyegeti, mindennél fájdalmasabb az üzenet, amit ez a folyóirat közvetít: újból veszendőben egy partikularizmus, egy európai szín.

De vigasztaló is ez az üzenet. Mint Siensiewitz római tengerészti, aki a süllyedő gályán is tovább veri az evezők taktusát, mindaddig, míg a behatoló víz egészen el nem borítja, úgy írnak ma is a katalán írók Barcelonában. az utolsó szavuk is az európai értékeknek szól: azt mutatja meg, hogy tulajdonképpen ki is védelmezi a kulturát és hogy milyen álszentek azok, akik a katalán védelmezésének ürügye alatt segédkezet nyújtanak egy régi, nemes nemzet kiirtásához s az európai irodalom s gondolkodás zenekarát értékes régi hangszerral teszik szegényebbé.

Az elveszett fénykép

azaz

Egy párisi divatáruslány különös szerencséje

Páris divattermeiben izgatottan, kipirult arccal most másról sem beszélnek a fiatal leányok, mint Colette Lucey divatáruslány különös szerencséjéről. A feltűnően csinos Colettenek ugyanis hosszú idő után végre teljesedett vágya; hónapokig takarékoskodott, azután fekereshetett a Rue d'Enghien egy előkelő fényképész és diszes, izléses ünnepi ruhájában lefényképezte magát. Összetakarított pénzéből nem teltett többre, csak három fényképre, de már ez is boldoggá tette Colettet. — Amikor azután elkészültek a képek, tetszelegve nézegett azokat. A boldogság azonban nem sokáig tartott. Hazaérve rémülten vette észre, hogy a borítékot — a fényképekkel együtt — elvesztette. Egész uton gondosan szorongatta kis kezításkája mellett és mégis egy óvatlan pillanatban a boríték kicsuszott. Colette egész éjjel sirt és napokig nem tudott megvigasztalódni. Egy hét múlva, ahogy munkahelyéről, a divatteremből hazafelé tartott, az üzlet előtt egy fiatal embert látott aki mély tisztelettel üdvözölte. Ez naponként megismétlődött. A fiatalember mindig utjába került, mindig köszöntötte, egy kis ideig követte, sőt néha lakásáig is elkíserte, de azután eltávozott. Colette nem tudta elképzelni: ki lehet ez a titkos tisztelője. — Egyik napon, amikor haza ért, otthon hatalmas virágcsokor várta. Másnap is. Harmadnap pedig a csokrot a fiatalember maga hozta el. A kapu előtt egy pompás autó állt meg és az ismeretlenből szállt ki Colette, édesanyja társaságá-

bar, zavartan fogadta a fiatal embert, aki bocsánatot kért a látogatásért. Megnyerő kedvességgel, jókedvűen beszélte el, hogy Colette elvesztett borítékját ő találta meg. Nem tudta eleget nézni a fényképeket. Egyetlen vágya volt: megismerni azt a szép fiatal leányt, akit ábrázolt. Felkereste a fényképészt, aki csak annyit tudott, hogy Colette melyik divatteremben található. Így azután sikerült neki rátalálni Coletterre és csakhamar meggyőződött, hogy a fénykép első mása még sokkal kedvesebb, bájosabb. Ő különben Georges Claudel, lyoni selyemgyáros. A bemutatkozás után pedig megkérte Colette kezét.

— Még két hétig maradok Párisban — mondotta. — Ha megengedik, szabad időmet az önök társaságában szeretném eltölteni és ha Colettenek is úgy tetszik, két hét múlva mint menyasszonyom elkísérne szüleimhez.

Két hét múlva Georges Claudel és Colette együtt utaztak el Lyonba. A történetnek azonban nincs vége. Amikor ugyan is híre ment Colette szerencséjének, a fiatal leányok valóságos ostromot intéztek a fényképész ellen, aki Colette képeit készítette. — És azóta a Rue d'Enghien és környékén naponta találunk az ucca járóján fiatal leányok fényképeit...

Benzinrobbanás három halottal és harminc sebesülttel

Az Egyesült Államokban levő Welleavilban a Sinclair Oil Company egyik finomítója mellett tizenhárom hatalmas benzintartály felrobbant. Az első robbanás haliatára nagy

tömeg gyűlt egybe a robbanás színhelyén. A további robbanások során a nézők közül három ember meghalt és harminc megsebesült.

Amikor a betörők leisszák magukat

Rákospalotán három betörő tört be az Erdélyi borpincébe. A pincében talált üres palackokat megtöltötték borral és azután inni kezdtek. A három betörőnek megártott a nehéz ital. Mind a hárman rosszul lettek és elaludtak. Másnap reggel a csapos a három em-

bert az eszméletlenségig részegen találta a pincében. Rendőrt hívott, aki a póruljárt betörőket előállította rendőrségen. Ott megállapították, hogy a diszes társaság vezére Weigert László husz éves napszámos, két társa pedig fiatalkor-

Markovits Ernő:

Egy királyné és népe...

Megható részletek Mária királyné életrajzából

Egy könyv fekszik előttem. A címe egyszerű és sokalmon dó és így hangzik:

Romániai Mária

Egy királyné álma és élete.

E gyászos pillanatban kihez is forduljon az újságíró, aki méltatni akarja a történelem egyik főszereplőjének életét, működését, szerepét — ha nem ahhoz a könyvhöz, amelyet az objektív kritika is felcicomázott az elismerés leg szebb szavaival. A könyv, amolyan életrajzíle, telve a legizgalmasabb részletekkel, amelyben a főszereplő — a mű írója — fejedelmi szerénységgel a háttérben marad és az első helyet az eseményeknek biztosítja. Az eseményeknek, amelyeknek kiváló intellektusánál szeretetreméltó modoránál fogva főszereplője volt. És most, amikor egy lefutott élet számadását igyekszünk megcsinálni, nézzük meg, mit mond a királyné, az újabbskori idők történelmének irányítója önmagáról.

A könyv előszavában, a nagy királynő felerlíti, hogy az ő életének egy fejezete, boldogult férje, Ferdinand király halálával lezáródott. Az előző további részében megállapítja a felséges irónó hogy megtalálta azt a helyet, amely nek nézőszögéből a maga Történetét átvizsgálhatja. Ez pontosan körülírva ezt jelenti: Románia és én, vagy én és Románia, ugyanazt jelenti.

Románia és én. Mélyen vizsgálja kell tekintenem, mert egy élet sem számít, a gyermekkor és az ifjúság emlékei nélkül, amelyek a jelen kialakulására döntő jelentőségűek. — Szeretettel gondolok vissza gyermekéveimre, mert életem legszerencsésebb pillanatai voltak.

A GYERMEKKOR.

A mű első részében a nagy királyné gyermekkorával foglalkozik. 1875-ben született a kenti Eostvell egy palotájában, amelyet hatalmas park övezett. Második gyermeke volt szüleinek. Az első gyermek fiú volt és Alfrédnek hívták. A királyné atyja, Viktoria királyné második fia volt, tengerésztiiszt az angol tengerészetnél. Anyja orosz nagyhercegnő volt. A királyné gyermekkorára gondtalan és szerencsés volt.

A mű második fejezete a királyné ifjúságát öleli fel. Drámai írások a koburgi évekről, a szív szaváról, Carmen Sylváról, a költő királynőről és a fejedelmi menyegzőről.

A könyv harmadik része

ezt a címet viseli: Románia. Az egyes fejezetek: Bucuresti fogadtatás; Társaság a fővárosban, Károly születése; Az utolsó cár koronázása; Vissza Romániába; Betegség; Károly király tanácsadója; VII. Eduard és V. György koronázása; Mint vendég Oroszországban és Németországban; Királylátogatás Romániában és Gyermekeim — minden egyes fejezete újabbskori történelmünk egy-egy izgalmas fejezete.

Hosszu utazás volt — írja a királyné. — Mindenütt jég és hó, a szívemben fájdalom. És a legmelegebb áradozás az ifjú férjéről. Coanda ezredes volt az adjutáns és mellette Robescu tábornok, mint főudvarmester, képezték az ifjú pár udvariartását. Aztán áradozó szeretettel beszél a katonákról, főleg a vadászokról, amelyeket férje, Ferdinand trónörökös, akit becenevén állandóan Nándónak nevez, a magáénak vallott. Ezután a királyné arról ír, hogy figyelmét a román nők szépsége keltette fel. Ezután forró lelkességgel emlékezik meg Bucurestibe való megérkezéséről. Megérkezés után istentisztelet. Utána a katonai parádé, tömeg, újjongás. Megérkezés a palotába és párbeszéd az ifjú férjével:

- Fáradt vagy?
- Egy kissé.
- Jaj ez a hosszú szertartás.
- Igen, kissé hosszú volt.
- Most pihenned kell, meri este folytatódik az ünnepség.
- Igen folytatódik az ünnepség.

AZ ELSŐ GYERMEK.

1893 október 15-én éjjel, a várva-várt gyermek, a türelmetlenül várt trónörökös meg született. Nagybátyja után Károly névre keresztelték a gyermeket. Különösen érdekes, hogy anyám első gyermeke, Alfréd testvérem, ugyanezen a napon született.

Ezután minden sor az anyai szeretet apoteozisa az első gyermek iránt.

Október 29-én, a királyné 18-ik születésnapján ment végbe a keresztelő. Károly kezdeti fogva egészséges és szeretetreméltó gyermek volt. Ő volt az első célja életemnek. A kis Károly alig egy éves volt megszületett testvérkéje, Erzsébet főhercegnő, 1894 október 11-én. E nehéz pillanatban csak Erzsébet tantí és dr. Cantacuzino voltak melletttem.

A VILÁGHÁBORU.

Ez a fejezet ezzel a megállapítással kezdődik: Az autómobil felhalálása nagy válto-

zást jelentett a mi életünkben.

1907-ben, a mi békés hazánk félelmetes parasztlázadások színhelye volt. Cantacuzino konzervatív kormányát, Sturdza liberális kabinetje váltotta fel. Az új kormány hadügyminisztere Averescu generális volt. Ebben az időben alakult meg a „Casa Rurala”, amely a lázadás leverése után nagy szerepet játszott a parasztság életében.

Allandó beszélgetés témája volt az öreg uralkodónak, férjével Nándóval való beszélgetésében, a Kárpátokon túli románság elnyomatása. A király többször hangsúlyozta Bécsben, hogy a hármasszövetség iránti loyálisága ilyen körülmények közt tarthatatlan. 1908-ban Sturdza visszalépett a liberálistól és helyét Brătianu Jonel foglalta el. Sturdza 1914. októberében halt meg, majdnem egyidejűleg öreg királyával.

1913. júliusában megörtönt a hadüzenet Románia és Bulgária között. 1913. április 26-án Bucurestiben tartották a Balkán konferenciát, amely elismerte Románia jogát Silistriára.

1913. őszén a királyné meglátogatta anyját Németországban. December 27-én anyósa temetésére Sigmaringenbe utazott.

Azután I. Károly király halála. A halálból új életnek kell születnie. Ezen az estén ezeket a sorokat írta naplójába:

„A holnapi nap a tied lehet, ha erős karral fogod meg azt.”

Ezeket a szavakat egy arany

scrlegbe vésette, amelyet koronás férjének ajándékozott. — Amikor leborult I. Károly király ravatalánál, összeszorított ajakkal ezt a belső esküt mondotta:

— Károly király nyugodt lehetsz, a te művedet, mi tovább munkáljuk. Igazságos és pártatlan voltál. Sohasem felejttem el életedet. És most, leborulva ravatalodnál, a te világos szellemedet magamévá teszem, mint élefed küldetését. Igen, Károly király, mint te, én is, siromig a legszentebb kötelességemnek érzem a hazai iránti hűséget és szeretetet, ahogy azt csak te szeretted. Isten segítségével, a Te megkezdett művedet, mi be fogjuk fejezni. Amen.

Most néhány lapot fordítok emlékkönyvemben, hogy érzékeltessem e napok hangulatát. Ime: „E könyv lapjain fordítok néhányat és leírom ifjúságom napjait.”

Az új uralkodó a parlament kezébe leteszi az esküt népetért, hazájáért, jövőjéért...

Senki sem értette e sorokat, pedig lehet ez jelenti a hajnalt, évszázadok álmainak megvalósulását. Mély gyásztól fedti az arcot. Szívverésem hangos volt, mint a sors küdetése. Alig érzékelem az új király hangját és szavát, mégis elkapott a teltség amely e szavakat kísérte. A holnap uralkodója... Egy mindent átütő örömrivalgás. Azután egy ezerhangú örömjongás: Mária királyné... Így álltunk egymással szemtől szembe, én és a nép. Kevés halandónak adatott meg ez a pillanat. A román nép bennem nemcsak ideálját, hagyományait, szimbólumát látta, hanem az első embert, akit a szívébe zárt. A tengerentúlról jött idegen, nem volt többé idegen már.

Ez a nap számomra minden csalódást és szenvedést elviselhetővé tett, a legnagyobb nap volt életemben.

Egy királynő álma és élete...

„Béke- és jóakarát-ucca”

Bucuresti, július 20. A Râmnicul-Sărat megyei Balaceanu községben a napokban új uccát avattak. Az új uccát a „Béke és jóakarát” uccájának nevezték el. Ezt az eredeti nevet a falu néhány polgára választotta az új uccának. Ezzel az új névvel azt akarják jelképezni, hogy a politikai izgalmak, zűrzavarok és szavazatháborúk után végre a csend és nyugalom korszaka következett el. Ezt az új korszakot — mint Balaceanu község földműves lakói ezt nagyon helyesen megértették — a béke és az ország minden lakosa iránti jóakarát jellemzi. A kormány, mely az ország ujjaépítését tűzte ki célul, élén Miron Cristea pátriárkával, nem is akar egyebet, mint a béke és a jóakarát keresztényi szellemét állandósítani. A gyűlölködés,

az egymás ellen uszítók korszaka megszűnt. A multból nem maradt meg más, csak ezeknek a viharoknak szomorú emléke.

Kiadják a volt lengyel királyi koronát

A moszkvai kormány elhatározta, hogy kiadja Lengyelországra Poniatowszky lengyel király koronáját és a királyi jelvényeket.

Új repülőgép-csoda

Alfonso Leopold Bargmann argentinai feltaláló olyan repülőgépet épített, amely merőlegesen tud a levegőbe emelkedni és a föld felett mozdulatlanul megáll.

Az országőrpáncsnok-ság elismerő köszönete Bihormegye prefektusához

Oradea, július 20. Florescu alezredes, Bihormegye prefektusa a következő levelet kapta Teofil Gh. Sidorovici országőrpáncsnoktól:

Prefektus Ur,

Az Országőr főparancsnok a legmelegebb köszönetét fejezi ki azért az értékes támogatásért, amellyel hathatósan járult hozzá a június 8-i országőr ünnepek sikeréhez.

Abban a meggyőződésben, hogy intézményünk, amelynek célkitűzése a fiatalság nevelése, a jövőben is ugyanilyen értékes támogatásnak fog örvendeni, kérjük fogadjon országőr üdvözetünket:

Egészség.

Országőr főparancsnok:
Teofil Gh. Sidorovici.

Tömegmérgezés egy hajón

Máltából jelentik. Máltában tartózkodó Wishart torpedóromboló és a Glorinus repülő-anyahajó, amelynek ma kellett volna elhagyni Máltát, nem tudtak kifutni a kikötőből, mert a legényégük közül hatvan embert mérgezési tünetekkel kórházba kellett szállítani.

Gyilkol a bakona

București közelében Kurta Mária, aki a reszketősök szekciójának a tagja, megbetegedett gyermekéből vasvilla szurásokkal akarta „kiűzni az ördögöt”. A szerencsétlen gyermek meghalt.

Tévedésből átrepulte az oceánt

Dublin, július 20. A Dublin melletti repülőtérre tegnap ma gános utas szállt le: Douglas Corrigan newyorki férfi, aki elmondotta, hogy tévedésből érkezett Írországra. Szökvé hagyta el Newyork repülőtérét és Kaliforniába akar szállni, tévedésből azonban Európa felé vette útját. Huszoröt órai repülés után lenézett. Azt hitte, hegyeket fog látni és egy halászhajót látott. Ekkor nekiindult, hogy egy repülőteret keressen, ahol leszállhat. Így került 3 óra múltán Dublinba. Az Egyesült Államok dublini követségén először azt hitték, hogy Corrigan elmebeteg. A repülőgép különben, mellyel a különös utas huszonnyolc óra alatt átrepulte az Atlanti-óceánt, nyolc év előtti gyártmányu gép és ugyanolyan típusu, mint Lindbergh gépe volt az óceán átrepülésekor.

Nagy tűz egy bucurestii bérpalotában

București, július 20. Ma a kora reggeli órákban óriási tűz keletkezett a Junius 11 nevű ucca 43. szám alatt levő bérházban, amely Rasinaru ezredes tulajdonát képezi. Még mielőtt a tűzoltóság közbeléphetett volna, a tűz olyan gyorsan terjedt tovább, hogy a bérházat már nem lehetett megmenteni. Az egész kerület lakossága nagy izgalommal kísértette a tűzoltók mefeszített munkáját, akiknek 3 és fél óra s küzdelem után sikerült a tüzet lokalizálni.

Nem fizette be a pénzt a község pénztárába

A bihormegyei Hotar község végrehajtónak alkalmazta Hodisan Florian odavaló fiatal embert. Hodisan meg is kezdte a működését és egy ideig szorgalmasan hajtotta is be az adót. A község bevételei ennek ellenére nem növekedtek, viszont az adófizetők panaszkodni kezdtek a túl erőyes behajtás miatt. A község erre vizsgálatot vezetett be és kiderült,

hogy Hodisan a behajtott pénz egy részét nem fizette be a községi pénztárba, hanem a maga céljaira fordította. Hodisan a saját vallomása szerint 4000 lejű tulajdonított el, viszont a község nagyobb kárról tud. A törvényszék tegnap vonta felelősségre Hodisant közpénz eltulajdonítása címén. A tárgyalás során a felettesei felelősségre vonták Hodisant, aki

elkeseredetten fakadt ki:

— Maguk kényszerítettek sikkasztásra. 2000 lej fizetést adtak. Miből éltem volna?...

A tárgyalás során felvetődött hogy a végrehajtó cselekedeteiért a jegyző is felelős és ezért elhatározták, hogy a jegyzőt is beidézik. A jegyző beidézéséig a tárgyalást elhalasztották.

Nem militarizálják a rendőrséget Az oradeai rendőrpáncsnok nyilatkozata

Két héttel ezelőtt az oradeai rendőrség vezetését, mint a rendőrség és csendőrség páncsnoka, Petru alezredes vette át. Hivatala átvétele után közöltük a rendőrpáncsnok beszédét és ismertettük felfogását is. Tegnap — két hét működés után — miután közelebbről megismerkedhetett az itteni helyzettel és a körülményekkel, ismét felkerestük az új rendőrpáncsnokot. Petru alezredes néhány sokat mondogató szót mondott el tapasztalatait, ismertette a helyzetet és fejtette ki álláspontját:

— Mintegy két hete állok a rendőrség élén és a rendőrség mindinkább kezd átalakulni az az intézménnyé, amelynek lernie kell és kezd rátérni arra az utra, amelyet számára a mai körülmények között kijelöltek. Nem akarok most részletes nyilatkozatot tenni és nem akarom azt mondani, hogy minden, amit itt találtam, az rossz volt, mindenki, aki itt dolgozott alkalmatlan, csak én vagyok rátermett és az én intézkedéseim helyesek. Mindenesetre rajta leszünk, hogy minél tökéletesebben beilleszkedjünk az új rendbe és az oradeai rendőrség mintá intézmény legyen.

— A község felvilágosítására meg kell még jegyeznem, hogy azzal, hogy a rendőrség vezetését átvettem, — és a rendőrségek élére csendőrtisztek kerültek, — nem militarizálás történt, hanem unifikálás. A csendőrség és a rendőrség — végre — közös irányítás alá kerültek. Mi, csendőrtisztek — de a csendőrtisztek is — tökéletesen ki vagyunk képezve a rendőrségek vezetésére. Több kurzust végeztünk és még egy csendőrtiszt is anynyi kurzuson megy keresztül, hogy akarva nem akarva elsajátítja mindazt, amire szüksége van. Ugy, hogy a csendőrség a csendőri teendő mellett teljesen fel van készítve a rendőri teendők ellátására is.

— Ismétlem, nem militarizálásról van szó, hanem unifikálásról. A polgári tisztviselők azonban kissé statikusak. Lassabbak, nehezebben mozognak mint mi. A katonák dinamikusabbak és most, mikor gyors intézkedésekre van szükség, — több dinamikus lépésre van szükség, helyesnek látszott a csendőrségnek és rendőrségnek unifikálása.

— Én — amint már bemutattam mindazt, amire szüksége van. Ugy, hogy a csendőrség a csendőri teendő mellett teljesen fel van készítve a rendőri teendők ellátására is.

— Én — amint már bemutattam mindazt, amire szüksége van.

kozó nyilatkozatomban említettem, — át vagyok hatva az igazságosság és jogosság szellemétől. Nem teszek kivételt senkivel, előttem minden lojális állampolgár egyforma, nem ismerem első és másodrendű állampolgárt. A rendőrség ügymenetébe is igyekszem bevenni ezt a szellemet és intézkedtem hogy minden aktát 24 órán belül el kell intézni. Ugy hiszem, hogy minden ügyet gyorsan és pontosan elintéznék, ha azonban valakinek panasa van, forduljon hozzám, mindenkinek minden igazságos ügyben, rendelkezésére állok.

Szeggel szivenszurta magát az elfogott betörő

București, július 20. Borzalmas öngyilkosság történt a cernăuții rendőrség fogdájaiban hol Precupet Nicolae betörő

egy szegyet kihuzott a falból és szívére szurta. A szerencsétlen betörő pillanatok alatt kiszervegett.

VIZUMOKAT a leggyorsabban intéz lapunk kiadóhivatala:

Magyar vizum	575 Lei
Magyar vizum átutazásra	280 Lei
Cseh vizum	110 Lei
Német vizum	900 Lei
Svájci vizum	610 Lei
Lengyel vizum	830 Lei
Francia vizum	520 Lei

(Tud. eleje az első oldalon)

A bucurești francia követség közlése szerint Spitzmüller francia ügyvivő tegnap délután megjelent a külügyminiszteriumban, hogy a román kormány a francia kormány részvétét tolmácsolja, Mária királyné halála alkalmából.

Kánya részvétávirata

Petrescu Comnen külügyminiszter részvétáviratot kapott Krofta csehszlovák és Kánya

magyar külügyminisztertől

Miklós herceg hazaérkezett

Miklós herceg ked este repülőgépen Bucureștibe érkezett.

A fővárosi sajtó gyásza

A fővárosi sajtó négy cikkben méltatja az elhunyt királynőt:

A „Romaria”-ban Cezar Petrescu így ír:

„Most a lilomok, amiket annyira szeretett, megénekelt, lefestett, örök álmának helyét diszítik. Annyi élet, annyi energia, annyi nyughatatlanlás, annyi nagylelkűség imobilizálva és átadva a megsemmisülésnek. Ez tulnő a nép elképzelésén, amely halhatatlannak tudja a túrdéreket. Egyszerű embereket láttam, hadiövezveket, amint sirtak az uccán. Mennyi könny lesz még azokban a távoli falvakban, ahová ő elment, hogy meghallgassa az egyszerű dolgokat, a szegénységről és halálról beszélve nemzetünk, az ő népe sztoikus méltóságával.

Az ég sivárabb, egy fénysugárral szegényebb.

Imádkozunk egy égő lélek békéjéért, amely nem ismerte a békét, mert mindig meg kellett védenie az igazságot, vigasztalást nyújtani egy szenvedőnek, galvanizálni a tétovázó bizalmat, dinamizálni a lelkiismereteket. Országáért élt és tovább fog élni bennük, az eljövendő generációkban, mint minden, ami egybeolvada ré-

gen a legendával, a mithosszal, a halandók közzé leszállott ábrándképek uralkodónóival, — hogy átrepüljön az irreálisokor a légen át, csillaguszállyal, lilomcsokorral a karján.

A „Curentul”-ban Pamfil Șeicaru így ír:

„A román nép megérezte Mária királynő szerepének intuícióját a vigasztaló és segítősi eljárásban. Innen a népszerűség, amelynek Mária királynő örvendett a nép között, a román egység királyának oldalán. Szerette a nép, mert oly varázslatos módon testesítette meg elképzelését arról, hogy milyen legyen egy királynő. Annyira azonosították a román nép lelkében a háború szép királyrőjével, hogy nem vettük észre, nem akartuk észrevenni, hogy az évek mulnak és az öregség nem bocsát meg. Mária királynőt Cronos legyőzőjének hittük, örökké fiatalnak, szépnek, legendás kék szemével, amiben az ég és a tenger tükröződött vissza. Mária királynét az idő örökszép legyőzőjének hittük. És hogy ez a kép érintetlen maradjon, hogy az örök fiatalság szép királynője maradjon, elrejtették egy hosszú betegség szenvedéseit, halála pedig csalódást jelent.

Mária királynő a román egység szépséges kegyurnője, a háború királynője marad.”

A Neamul Romaneschen Jorga ir vezércikket:

„A nagy lélek, amely elszállt közülünk, felmagasztosult a történelem nagy alakjai közzé, arra a helyre, amely őt már régtől fogva megillette. A román nép minden örömét, fájdalmát, szenvedéseit, az ő nagy alakja szinte magában egyesítette.

A „Timpul”-ban Grigore Gafencu írja:

„Fiatalságunk királynője volt, a világ legszebb királynője. És megadott neki, hogy fiatal és szép legyen az utolsó pillanatig, felségesen szállva szembe egy könyörtelen betegséggel. Fénylő lénye nyomában fénysugár marad.

Lezárul egy történelmi fejezet. A legjobb és legsúlyosabb idők fejezete, amin egy félszázad óta keresztülment az ország.

Gondolatunk királyunk felé száll most.

Vigasztalása legyen a tudat, hogy az összes románok — az egész ország — mellette áll ezekben a pillanatokban.”

Határtalan lelkesedéssel fogadták az angol királyi párt Párizsban

Páris, július 20. A francia fővárosnépe kedden egész napot át az uccán volt, hogy fogadja az angol királyi párt. 35 ezer katona tartotta fenn a rendet. Az útvonalon végig, ahol az uralkodópár elhaladt, fehérre festett korlát mögött várakozott a tömeg. Leirhatatlan ujjongással és lelkesedéssel fogadta az angol királyi párt.

György király és Erzsébet királyné a külügyminiszteriumban kijelölt szállásukra hajtottak. A külügyminiszterium advarán Bonnet külügyminiszter és felesége fogadták az uralkodópárt a külügyminiszterium főtitkárának élén.

Lebrun elnök az Elisée palotában kedd este diszvacsorát adott az angol uralkodópár tiszteletére.

A „Havas” távirati iroda jelentése szerint úgy Lebrun elnök, mint VI. György király

pohárköszöntőjében a békére és egyetértésre üritette poharát, amely a demokratikus

országok szoros együttműködésének és szolidaritásának célja.

A fának vezette kocsiját az ittas sofőr

București, július 20. Súlyos gépkocsiszerencsétlenség történt Snagov közelében, hol a 1062. rendszámú „Crysler Imperial” luxusautó egy utszéli fának rohant és az árokba fordult. A megindított nyomozás során kiderült, hogy a gépkocsi vezetője: Ilie Moraru sofőr ittas volt. Letartóztatták és átadták az ügyészségnek.

Küldje gyermekét a tengerpartra!

Mangalian, a „PLAJA COPILOR”
gyermeknyaralótelep

Dr. Imas M. Róza, Párizsban specializált gyermekorvos vezetése mellett különleges ellátást nyújt. Torna, sport, napfürdő, stb. szakszerű felügyelet mellett. **Speciális gyermek konyha naponta 5 étkezés.** Román, magyar, német társalgás. Tájékoztató ismertetést küld és jelentkezéseket felvesz **Dr. Imas Róza** București, Str. Nicolae Filipescu 32. Telefon: 2-44-76. Nyitva szeptember 15-ig.

TÁVIRAT

CSEH KATONAI REPÜLŐGÉP LENGYEL TERÜLETEN

Krakko. — Krakko közelében lengyel területen leszállott egy cseh katonai repülőgép. A repülőgép Zsolnáról jött. Géppuskával, rádióval és két ejtőernyővel volt felszerelve. A gép két pilótáját a lengyel hatóságok őrizetbe vették.

IMREDEY ROMAI PROGRAMMJA

Róma. — A Rómában tartózkodó Imredey magyar miniszterelnök egyórás megbeszélést folytatott Mussolinival. A magyar kormányfőfiak ezután megtekintették a lecsapolt Pontuzzi-mocsarak helyén épült új várost. Este Imredey, felesége és leánya Mussolini és Ciano társaságában végignézték a Caracara szabadtéri előadását. — A „Aida” került színre.

TOVÁBB TART A SZOVJET-JAPÁN FESZÜLTSEG

Tokió. — A szovjet-japán feszültség tovább tart. A japán kormány elhatározta, hogy újabb tiltakozó jegyzéket adnak át ezuttal Litvinov külügyi népbiztosnak. Eddig ugyanis a japán ügyvivő csak a helyettes népbiztossal tanácskozott.

A koreai japán hadvezetőség küldöttsége a szovjet hadsereg vezetőjének átadta a japánok követeléséit. A küldöttség még nem tért vissza a Szovjet területéről.

FÖLDRENGÉS GÖRÖGORSZÁGBAN

Athén. — Görögországban súlyos földrengés pusztított. Tanacse községet, amit menekülők laknak, a földrengés teljesen elpusztította. A halottak száma igen nagy.

VACSORA WINDSORNAK

Nápoly. — A Nápolyban tartózkodó windsori herceg és felesége tiszteletére az olasz trónörökösné vacsorát adott.

A magyar párt képviselői előtt ismertette Hodzsa a nemzetiségi tervezetet

Prága, július 20. Hodzsa csehszlovák miniszterelnök ma délelőtt fogadta Szűllő Gézát, Jaross Andort, Eszterházy Jánost, az egyesült magyar párt vezetőit, akik előtt ismertette a nemzetiségi statutum tervezetét.

IDŐJÁRÁS

Változó felhőzet, esős helyenként esők.

Hamis nyomon

— Regény —

— Az életem most olyan boldog veled és Joannal — sütögte Mrs. Hallett válszól a pillantásra. — Ez a szegény ember utolsó szeme a régi nyomorúság láncának. Rendbe akarom hozni az életét, ha tudom. Légy kedves hozzá, George. — Mrs. Selkirk, Madam!

II. FEJEZET

Mrs. Hallett nem ismerte rá a feszesen szobába lépő emberre. Husz év előtt látta először, amikor a vádlottak padján ült és az emlékezete elhomályosodott. Most azt a benyomást keltette, hogy nagy testi erejű ember, akinek a szelleme azonban elszibadt. Megnyűtt, szenvedő arca és ősz haja szánalmat keltett, de az a sötét fény a szemében, ahogy az asszonyra nézett, féltelmetes volt. Beszéd közben változó erejű volt a hangja: hol tulságos hangosan beszélt, hol pedig csak dűnyögött. De meglátszott rajta, hogy jólnevelt ember.

— Mrs. Hallett-hez van szerencsém — kérdezte — ahhoz, aki azelőtt Mrs. Henry, Lerdway volt?

— Igen — felelte Mrs. Hallett. — Ez itt a férjem, Hallett ezredes.

Hallett meghajolt, de Selkirk, úgy látszott, nem vette tudomásul a bemutatást. Nem vette le a tekintetét Mrs. Hallettről.

— Tán leülne, kérem? — mondta Mrs. Hallett, de Selkirk csak odátámaszkodott a székhöz, még mindig az asszonyra rézve.

— Tudja ön, hogy én vagyok az az ember, akit mint az ön volt férjének cinkostársát, halálra ítélték gyilkosságért és akinek büntetését fegyházra változtatták? — Olyanformán beszélt, mint aki betanult mondatokat ismételt és alig várta be, hogy Mrs. Hallett fejbőlintással feleljen, folytatta: — Teljesen kitöltöttem a büntetésemet. Az ügy törvényes része véget ért. Nem nyerek vele semmit, ha hazudnék önnek valamit!

— Ennél fogva remélem, hogy hinni fog nekem — folytatta Selkirk. — Hogy az elején kezdjem, én magam nem voltam bűnös... de nem azért jöttem önhöz.

— Borzalmas dolog: husz évig börtönben lenni! Maga kultúrált és érzni tudó nő, meg fogja ezt érteni. Egész fogságom alatt arra gondoltam, hogy maga talán gondolná rám... gondol arra, amit a védőm mondott a tárgyaláson, hogy ugyanis az én helyzetem olyan rossz, mert a maga ura cserbe hagyott. És úgy képzeltem, hogy ez a gondolat talán bántotta önt.

(Folytatjuk)

Három bihori község teljes vezetősége a vádlottak padján

Husasau de Tinca jegyzőség területéről 14 vádlott vonult be a törvényszéki tárgyalásra. A jegyzőség területén három községben — Husasau de Tinca, Gepis és Fonauban — nem gazdálkodtak szabályszerűen a községek és az erdőalap pénzével és a hatóságok vád alá helyezték a három község összes

vezetőit, a jegyzőt, a jegyzőségi tisztviselőket, az összes primárokat és községi tanácsosokat. A vádlottak közül Cernaru Vasile, Enescu Ioan, Buduran Iacob, Mazuran Florian, Czencz Alb, Binde Ioan, Ogza Arian, Popa Teodor, Békefy Alexandru, George Eugen, Marian Petre, Marian Teodor,

Martin Ilie és Dront Ioan megjelentek a tárgyaláson. Mielőtt azonban a tárgyalást érdemben megkezdték volna az ügyész bejelentette, hogy a vádirat nem komplett és kiegészítésre szorul. A törvényszék a bejelentés alapján a tárgyalást elhalasztotta és július 28-ra tűzte ki az új tárgyalást.

APRÓHIRDETÉSEK

Az apróhirdetés ára szavanként 2 lei. A legkisebb hirdetés 10 szóig 20 lei. A rumba igazoló-jegy, szelvényei ellenében 10 szavas apróhirdetést 10 lejért közölünk. Jelígyével, vagy „cim a kiadóban” jelzéssel feladott hirdetéseknek 10 lej pótdíj fizetendő. Csak válaszbélyeges érdeklődésre válaszolunk.

Előfizetési díj havonta 40 lei — Megjelenik mindennap

ÁLLÁS

Lapárusokat és bevezetett helyekre lapkihordókat úgy, helyben, mint vidéken, jó jövedelemmel felveszünk. Jelentkezni a kiadóhivatalban.

Kérek egy, fegyvergyári Diesel-motor kezelőt. Moara Siad. Pl. Beliu. 2962

Takarítónő a délelőtti órára felvétetik. Oláh, Str. Negulescu 7. 2974

Ügyes, megbízható, erős kifutót keresek. Balázs, Alexandri 34. 2905

Jómodoru perfekt főzni tudó mindenest keresek. Cim a kiadóban. 2947

Gépészt, ki az autóvezetést tökéletesen érti, alkalmazok. Ajánlatokat „Perfect” jelígyére a kiadóba kérek. 2971

Románul is beszélő, jóírású pénztárosnő készpénz kaucióval felvesz vállalat. Ajánlatot Pénztárosnő jelígyére a kiadóhivatalba. 2969

Kihordó kocsist megbízható 2000 lei garanciával azonnalra felveszünk „Cărbunul”, Str. Lucaci 6. 2977

VÉTEL-ELADÁS

Egy kézi hajtású tengeridaráló „Kühne” gyártmány eladó Str. Franceză 12. 2419

Doberman, vagy farkas-kutya, lehetőleg fiatal, megvételre kerestetik. Cim a kiadóban. 2976

Befőzéshez hólyagpapír és celophan papír kapható a Pásztor Ede cégnél, Piata Mihai Viteazul 4. 2668

KÜLÖNFÉLE

Örökre fogadna jobb iparos-család teljesen családtalan, józanéletű, keresztény öreg nyugdíjast, vagy birtokost, valláskülönbőség nélkül, akit gyermek szeretéssel gondoznának. Levelet Globus céghez Zalaú, „Öreg” jelígyére kérem. 2975

Lloyd George: a kínaiak kimeríthetetlenek

A párisi Marie Curie „Borúlátó világszemle” című cikkét közöl Lloyd George, az ősz angol politikus tollából. A cikkben a „sárga veszedelméről” szóló elmaradott tatár frázisok mellett, érdekes sorokat olvashatunk a távolkeleti háború erőviszonyairól.

Ha Napoleon meghódította volna egész Európát, akkor sem alapíthatott volna hatalmasabb birodalmat, mint amelyet Japán alapíthatna, ha sikerül meghódítania Kínát. Ez a birodalom nem volna a világban szétszórott és a népfajok megszámlálhatatlan sokaságát

tól lakott földterületek halmaza, mint az angol, és a francia gyarmatbirodalom. Ez a birodalom egységes és összetartozó volna, legalább is az embernyáj tekintetében.

És mi történik, ha Kínának sikerül feltartóztatnia a japán betörést? Ezzel az eshetőséggel számolni kell. Ki hitte volna hat hónappal ezelőtt, hogy hatalmas, jól szervezett kínai hadseregek veszik fel a harcot a pompás felszerelt japán hadseregekkel? Kínaiak felteken keresztül s a legnagyobb rendben vonulnak vissza, hogy kedvezőbb terepen folytassák a harcot.

Kínaiak és japánok egyfor-

ma bátorsággal küzdenek. A legénység s a tisztikar kiképzése nemkülönböztet hadianyag tekintetében Japán összehasonlíthatatlan fölényben van, de ez a fölény a háború elhúzódásával egyre csökken. A kínaiak tapasztalatokra tettek szert s fel szerelésük kétségtelenül, napról-napra javul.

Szerencsésükre a távolkeleti háború ügyében nem ülésezik Londonban egy Benemárvatkózási bizottság, amely a pártatlanság címén a háború mérlegét a hátrányukra billentse. — Vezetőik egytől-egyig rendkívüli intelligenciájú emberek akik rendíthetetlenül bíznak a kínai ellenállás sikerében. A kínaiak kimeríthetetlen tartalékokkal és bátor emberekkel rendelkeznek... s a nemzet lelkesedése soha nem ismert förra hágott.

Rádió műsor

PÉNTEK

București: 6.30: ritmikus tor na, rádió híradó, reggeli hangverseny, háztartási és orvosi tanácsok. 13: Időjelzés, kulturális hírek, sport, vizállás jelentés, 13.10: Déli hangverseny közvetítése. Közben sport hírek adása. 13.40 Gramofonlemez. 14.15 Hírek, időjárás-jelentés, rádióhíradó. 14.30: Gramofonlemez. 15 Hírek. 16.45 Előadás. 19 Időszórú anyag. 19.15 Szórakoztató zene 20 Felolvasás. 20.15 Dalok. — 20.40 Mascagni: Parasztszűlet, opera lemezek és Leoncavallo: Bajazzók, opera lemezek. Majd hírek közvetítése külföldre németül és franciául.

Budapest. 7.45: Torna. Utána Gramofon. 8.20: Étrénd, közlemények. 11: Hírek. 11.20: Felolvasás. 12.10 Vizjelzőszolgálat. 13 Déli harangszó. 13.05 Hegedű és énekszámok. 13.30 Hírek. 14.20 Pontos időjelzés. 14.30 Szalonötös. 15.35 Hírek. 16 Árfolyamhírek. 17.15 Diák-félóra. 17.45 Pontos időjelzés. 18 Előadás. 18.30 A rádió szórakoztató. — 19.05 A rádió tárgysorsjátékának ismertetése 19.30 Felolvasás. 20 Cigányzene. 20.30 Sportközlemények. — 21.15 Hírek. 21.35 Magyar költők megzenésített versei. 22.20 Vonószenes. 23.20 Németnyelvű előadás. 23.40 Budapesti Hangversenyzenekar

NYOMTATOTT ÉS KÖZÖLTETÉSEK CEGNÉL ORADRA